

Nr 43.

Av herr Anderberg och herr Karlsson, Gustaf, om viss inskränkning av rätten att vid taxering för inkomst njuta av drag för representation.

Vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt äger skattskyldig från inkomst av rörelse göra avdrag för driftkostnader, från inkomst av tjänst för kostnader, som äro att anse som kostnader för fullgörande av tjänsten, och från inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet för kostnader, som varit erforderliga för intäktens förvärvande.

Till dylika avdragsgilla kostnader räknas som praxis även kostnader för representation. Otvivelaktigt kunna fall förekomma, då utgifter för representation äro motiverade och avdrag sålunda bör medges, men det lär å andra sidan ej heller kunna förnekas, att den s. k. representationen i många fall är helt överflödig och på intet sätt nödvändig för inkomstens förvärvande. Givetvis ankommer det på beskattningsmyndigheterna att därvidlag granska de begärda avdragen och söka hålla dem vid skäliga belopp, men denna uppgift måste enligt sakens natur vara ytterligt svårbemästrad. Om, såsom ofta lär ske, den skattskyldige söker styrka sina uppgifters riktighet genom företeende av restaurangnotor e. d., finnes dock ingen garanti för att just dessa utgifter varit nödvändig representation, eller ens att notorna avse personer, för vilka representation ansetts erforderlig.

Då representation utövats i hemmet, blir avvägningen än svårare, enär beskattningsmyndigheterna näppeligen kunna vare sig kräva gästförteckning i samtliga fall eller bedöma i vilken omfattning representation gentemot alla gäster kan anses ha varit erforderlig.

Dessa avdrag uppgå mången gång till betydande belopp, och ofta torde den utövade representationen i större eller mindre omfattning inrymma även utgifter för spritdrycker och tobak. Det synes emellertid med mycket starka skäl kunna ifrågasättas, om stat och kommun i form av minskade skatteintäkter skola bekosta dylika utgifter. Mången gång, då det gäller personer med större inkomster, skulle skatt å det avdragna beloppet uppgå till bort mot hälften eller mera. Om avdrag medgives, innebär det alltså, att stat och kommun få vidkännas halva kostnaden.

Det synes icke motiverat, att avdrag för spritdrycker, tobak o. d. medgives. Den del av representationskostnaden, som avser spritdrycker, tobak o. d., bör därför frånräknas, innan avdrag medgives. Särskild bestämmelse härom bör införas i kommunalskattelagen. Det synes lämpligen kunna ske genom införande av en ny anvisningspunkt till § 29 av förslagsvis följande lydelse: Vid avdrag för kostnader för representation må utgifter för spritdrycker, to-

bak o. d. ej medräknas. I anvisningarna till §§ 33 och 36 bör vidare hänvisning göras till denna anvisning till § 29.

Vi få alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av kommunal-skattelagen, att vid avdrag för kostnader för representation utgifter för spritdrycker, tobak o. d. ej må medräknas.

Stockholm den 17 januari 1951.

Rud. Anderberg.

Gustaf Karlsson.

Nr 44.

Av herr **Wistrand m. fl.**, med förslag till lag om ändring av femte stycket tilläggsförfattningen till arbetskyddslagen.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 63.)

Stockholm den 20 januari 1951.

Karl Wistrand.

Harald Nordenson.

Ernst Wehtje.